

Minkäläistä päävalmentajaa Palloliitto hakee?

Suomen Palloliitto etsii A-maajoukkueen päävalmentajaa ao. hakutekstillä. Analyyttisen hakijan täytyy tulkita hakuteksti tarkasti, jotta hän tietää mihin tehtävään häntä haetaan. Minkälaisen kuvan työnantaja antaa tehtävästä ja työympäristöstä, tavoitteista ja resursseista.

Ajatteleva valmentaja osaa analysoida tekstejä yhtä hyvin kuin vastaan asettuvien joukkueiden taktiikkaa...

Suomen miesten jalkapallon A-maajoukkueella on värikäs ja pitkä historia vuodesta 1919, jolloin pelattiin itsenäisen Suomen ensimmäinen miesten maaottelu Ruotsia vastaan.

A-MAAJOUKKUEEN PÄÄVALMENTAJA,

jolla on sama intohimo kuin koko suomalaisella jalkapalloperheellä nähdä sinivalkeiden värien menestyvän.

Työssäsi vastaat suomalaisen jalkapallon lippulaivan, miesten A-maajoukkueen, valmentamisesta ja tulevaisuuden rakentamisesta. Päätoimesi ohella annat osaamistasi myös muiden maajoukkueidemme, valmentajakoulutuksen sekä pelaajakehityksen käyttöön kaikkialla Suomessa.

UEFA Pro -lisenssin lisäksi edellytämme sinulta rohkeutta toteuttaa omia ajatuksiasi suomalaisten pelaajien vahvuudet ymmärtäen ja huomioiden. Sinulla on vankka ymmärrys kansainvälisestä huippujalkapallosta. Sinulla on kokemusta, näkemystä ja tuloksia työstäsi aiemmissa tehtävissäsi.

Haemme päävalmentajaa kahdeksi/neljäksi vuodeksi. Tehtäväsi voi alkaa jo heti meneillään olevissa EM-karsintaotteluissa.

Pyydämme toimittamaan hakemukset CV:llä ja palkkatoivomuksella varustettuna maanantaihin 3.8.2015 klo 24.00 mennessä sähköpostitse:

headcoach.applications@palloliitto.fi

Mitä Palloliitto viestii hakiessaan A-maajoukkueen päävalmentajaa ja minkäläistä valmentajaa ollaan hakemassa?

Ensimmäisessä lauseessa viitataan värikkääseen ja pitkään historiaan, vaikka se tekstissä aloitetaan vasta itsenäisyyden ajan alusta. Pidempi historia – ja vähän värikkäämpi ja menestyksekkäämpi – olisi saatu, jos olisi otettu mukaan autonomisen Suomen jalkapallomaajoukkue Tukholman kisoista 1912, jolloin Suomi oli hienosti neljäs voittaen kisoissa mm. Venäjän. Eikö tätä haluttu muistaa, vaikka Suomen Palloliittokin on perustettu jo vuonna 1907?

Poliittisesti korrektia saattaa toki olla, ettei tuota hienoa menestystä muisteta, vaikka jalkapallomaailmassa ja vahvoissa futiskulttuureissa tuollaiset vaihtuvat valtiorajat eivät koskaan ole olleet kovin merkityksellisiä. Onhan Skotlannilla, Walesilla ja Pohjois-Irlannillakin maajoukkueet, vaikka ne eivät ole itsenäisiä valtioita.

Jos me olisimme todella futishullu kansa, niin väittäisimme, että ”kotimaamme” on edelleen todella kova futismaa. Selvisihän tässä vastikään, että Kroatia – vuoden 1998 MM-kolmonen – on kotimaatamme. Historian kautta voisimme tietysti omia myös Ruotsin ja Venäjän saavutukset omiksemme.

Todellisessa maailmassa Suomen maajoukkue vertautuu muiden maiden vastaaviin, joiden joukossa Suomen historia ei valitettavasti ole sen enempää pitkä kuin värikäskään. Värikäs ei tietenkään viittaa tässä yhteydessä yleensä käytettävään adjektiiviin menestykseks, vaan johonkin muuhun, jota tässä ei paremmin avata.

Onko tämä riittävän vetovoimainen teksti todella kovalle hakijalle – haluaako huippuvalmentaja tulla yhteisöön, joka viestii itsestään näin ”värittömästi”?

Mitä päävalmentajalta itseltään sitten odotetaan? Hänellä odotetaan olevan ”sama intohimo kuin koko suomalaisella jalkapalloperheellä nähdä sinivalkoisten värien menestyvän”. Aika kryptinen ilmaisu, jossa subjekti on ilmaistu mahdollisimman epäselvästi.

Palloliitto tai sen vastuulliset tahot eivät odota pääsyä EM- tai MM-kisoihin, vaan teksti viittaa intohimoon, joka tunnetusti suomalaisessa jalkapallokulttuurissa on ollut huomattavasti laimeampaa kuin melkein missä tahansa muussa maassa. Riittääkö se, että kiihkeimmät kannattajat vaativat edellisen päävalmentajan eroa puolityhjällä stadionilla todisteeksi jalkapalloperheen intohimosta?

Itse kyllä odottaisin tulevalta päävalmentajalta huomattavasti kovempaa intohimoa kuin mitä tästä maasta yleensä jalkapallon saralla löytyy.

Työnkuva lienee aika normaali päävalmentajille, mutta ongelmaksi voi koitua se, että päävalmentaja vastaa vain A-maajoukkueesta, mutta muille maajoukkueille hän voi vain antaa osaamistaan. Linjanvetäjäksi koko Palloliiton maajoukkueitoiminnalle häntä ei ajatella tämän tekstin perusteella.

Entä jos nykyinen valmennuslinja on perustoiltaankin väärä tai huonosti ajateltu? Sen kai ajatellaan silti säilyvän lähes ennallaan? Jotenkin tästä henkii se, että haetaan ulkomaista päävalmentajaa, joka tekisi ihmeen Huuhkajien kanssa puuttumatta koko rakennelmaan.

Palloliiton koulutusvaatimus on UEFA pro –lisenssi, vaikka muitakin pohjakoulutuksia voisivat kuvitella maailmassa ja Suomessakin olevan, joista saa saman muodollisen pätevyyden tai jopa korkeamman.

Lisäksi Palloliitto ”edellyttää päävalmentajalta (sinulta) rohkeutta toteuttaa omia ajatuksiasi suomalaisten pelaajien vahvuudet ymmärtäen ja huomioiden”, mihin sisältynee toivo siitä, että joku taikuri saisi vähän heikommastakin materiaalista irti enemmän kuin siitä on lupa odottaa. Toisaalta siinä ehkä pyydetään anteeksi tätä materiaalin heikkoutta jo etukäteen. Rohkea hakija olisi toki maininnut jotain pelaajien heikkouksien kehittämisestäkin.

Vankka ymmärrys kv-jalkapallosta tarkoittanee, että kokemusta siitä ei kuitenkaan tarvitse olla. ”Sinulla on kokemusta, näkemystä ja tuloksia työstäsi aiemmissa tehtävissäsi” antaa luvan ajatella, ettei

päävalmentajalla välttämättä tarvitse olla päävalmentajakokemusta, ehkä ei edes valmentajakokemusta. Pääasia, että aiemmista tehtävistä on osoittaa innovatiivisuutta ja joitakin tuloksia.

Aika väljä raami, mikä tietysti voi olla hyväkin. Nokian entiset johtajat tuskin kuitenkaan hakevat tätä paikkaa. Oletan, että tässä annetaan mahdollisuus muillekin kuin muiden maiden entisille päävalmentajille tai huippuseurajoukkueiden valmentajille.

Päävalmentajaa haetaan joko kahdeksi tai neljäksi vuodeksi, mikä voi olla järkevää, muttei hakijan kannalta mikään ihanteellinen ratkaisu. Hakija varmaan miettii, voiko Palloliitto päättää neljän vuoden hakemuksen muuttamisen kaksivuotiseksi ilman että hakijalta sitä kysytään.

Oletan, että näin juuri käy eli Palloliitto pidättää itselleen oikeuden valita päävalmentajan joko kahdeksi tai neljäksi vuodeksi hakemusten perusteella. Ja tilanteesta riippuen joko katkaisee kauden tai jatkaa sitä. Kaverille, johon uskotaan, annetaan neljä vuotta, epävarmemmalle tapaukselle kaksi.

Hakemuksiin, joiden muotoa tai sisältöä ei muuten avata edes sanomalla ”vapaamuotoiset”, pitää liittää CV ja palkkatoivomus. Olisiko tällaisessa tilanteessa kuitenkin voinut pyytää jonkinlaista analyysia A-maajoukkueen tilasta ja toisaalta suunnitelmaa sen kehittämiseksi?

Sellaisen paperin tekeminen ei olisi liikaa vaadittu, jos hakijoina tosiaan on intohimoisia, päteviä ja Huuhkajien kehittämiseen pitkäjänteisesti pyrkiviä henkilöitä. Sellaisia hakemuksia lukiessa valitsijatkin olisivat voineet käydä kunnon argumentaatiota valinnan pohjaksi.

Toki yleinen käytäntö on ollut se, että tuttu nimi, sopivan tuntuinen kokemus ja siedettävä palkkatoive riittää päättäjille. Jotenkin tuntuu, ettei Palloliittoon löydetä tällä tavoin sen enempää Curre Lindströmiä, Jukka Jalosta kuin Mauro Berrutoa, Erkkä Westerlundia tai edes Kalevi Tuomista. Mixu Paatelainenkin voi olla tiukassa.

Tällä hetkellähän – mm. aika surkeiden seurajoukkue tulosten jälkeen - tuntuu siltä, että Huuhkajien päävalmentajan pääsyvaatimuksena ei tarvitse olla, että ”on riittävän hullu”, mutta kyllä siitä etua tehtävän hoitamisessa on. Ruotsalaisen kioskinpitäjän tai italialaisen antropologin tarttumisen avoimeen hakuun tuntuu vieraalta ajatukselta, vaikka saattaahan se juuri laittaa ”hullut liikkeelle”.

Kaiken kaikkiaan hakuteksti on kuitenkin ajatuksella rakennettu, mutta se ajatus on erilaisten kompromissien summa. Ei voi muuta kuin toivoa, että hakijat yllättävät Palloliiton päättäjät olemalla rohkeampia, realistisempia ja analyttisempia kuin mihin hakemusteksti heitä yllyttää.